

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.V.40.019/2025/6.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Szabó Klára Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Szabó Klára ügyvéd)

Az I. rendű alperes:

alperes1 (cím3)

A II. rendű alperes:

alperes2 (cím4)

A III. rendű alperes:

alperes2né (cím4)

Az alperesek képviselője:

Nagykanizsai I. sz. Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: dr. Noll László ügyvéd)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az I-II. rendű alperes (26. sorszám alatt), a III. rendű alperes (24. sorszám alatt)

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

19.G.40.135/2024/23. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja, és mellőzi a III. rendű alperes I. és II. rendű alperesekkel egyetemleges elsőfokú perköltségviselési kötelezését. Ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I. és a II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 801.551 (nyolcszázegyezer-ötszázötvenegy) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő 60. nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 3.644.900 (hárommillió-hatszáznegyvennégyezer-kilencszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperesnek 635.000 (hatszázharmincötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes a 2002. október 30-án létrejött szerződés alapján a „helység1”, a 2008. január 15-én létrejött szerződés alapján pedig a „helység2” megnevezésű üzemanyagtöltő állomásokat üzemeltette. A II. rendű alperes az I. rendű alperes beltagja.
- [2] A felperes, mint megbízó és az I. rendű alperes, mint partner között 2022. március 30-án szerződés jött létre a „helység3” megnevezésű üzemanyagtöltő állomás partneri rendszerben, jutalék ellenében történő üzemeltetésére is. A szerződés elválaszthatatlan részét képező általános szerződési feltételek (ÁSZF) kimondta, hogy a felperes a töltőállomást összes tartozékával együtt az I. rendű alperes üzemeltetésébe adja, aki köteles a töltőállomást annak kiegészítő létesítményeivel együtt, a hatályos jogszabályok betartása mellett irányítani, fokozott gondossággal használni, a felperes belső szabályai és előírásai, elvárásai szerint üzemeltetni, a töltőállomáson található teljes üzemanyag- és egyéb árukészletet teljes anyagi felelősségvállalás mellett megőrizni, és biztosítani a töltőállomás vásárlóinak folyamatos, magas szintű kiszolgálását. A felperes vállalta, hogy a szerződés aláírásakor hatályos belső szabályzatokat a töltőállomás átadás-átvételekor, a módosításokat és az új belső szabályzatokat pedig hatálybalépésüket megelőzően az I. rendű alperesnek átadja vagy elektronikus úton hozzáférhetővé teszi, az I. rendű alperes pedig azt vállalta, hogy azok tartalmát megismeri és magára nézve kötelezőnek fogadja el, betartja és munkavállalóival is betartatja.
- [3] Az ÁSZF előírta, hogy az I. rendű alperes a töltőállomási feladatok ellátására saját alkalmazásában álló munkavállalókat köteles alkalmazni. Az I. rendű alperes vállalta, hogy valamennyi általa üzemeltetett töltőállomáson a teljes nyitvatartási időben folyamatosan elérhető, jogszabály által előírt szakmai felügyeletet biztosít.

- [4] Az ÁSZF értelmében termékek értékesítése készpénzfizetés ellenében is történhetett, az I. rendű alperes pedig a bevételekért teljes anyagi felelősséggel tartozott (VI. fejezet 14. pont). Az I. rendű alperes köteles volt a termékek értékesítéséből származó árbevételt a felperes által meghatározott gyakorisággal, a pénzbegyűjtéssel megbízott cég igénybevételével a felperes részére átadni, és a pénzkezelésre vonatkozó belső szabályzatot betartani (VI. fejezet 17. pont).
- [5] Az I. rendű alperes köteles volt haladéktalanul jelezni a felperes területileg illetékes kiskereskedelmi területi vezetője részére, ha a töltőállomás sérelmére vagy ellene a szerződés teljesítésével összefüggő vagy arra kiható bűncselekményt követtek el, kíséreltek meg vagy annak előkészületéről tudomást szerzett. Az I. rendű alperes köteles volt tűrni, hogy a felperes erre felhatalmazott munkavállalói vagy általa megbízott harmadik személyek a töltőállomáson ellenőrzést végezzenek.
- [6] Az ÁSZF értelmében az I. rendű alperes köteles volt megtéríteni a belső szabályzatok be nem tartásával összefüggésben keletkezett valamennyi kárt és költséget, ideértve a munkavállalói által okozott károkat is (XIII. fejezet 2. pont). Az I. rendű alperes vétkességére tekintet nélkül felelt minden fizetőeszközből és értékciikkből eredő hiányért (XIII. fejezet 5. pont). Ha a fizetőeszközből és értékciikkből származó hiány az I. rendű alperessel szemben 500.000 forintot meghaladó értékre elkövetett vagyon elleni bűncselekményből eredt (lopás, betörés, rablás), amellyel kapcsolatban büntetőeljárás indult, és amellyel kapcsolatban az I. rendű alperes a kár megelőzése érdekében a belső szabályzatokban foglalt rendelkezéseket maradéktalanul betartotta, az I. rendű alperes a kár megtérítésére a büntetőeljárás lezárulásáig nem volt kötelezhető (XIII. fejezet 5. pont).
- [7] A felperes a szerződést azonnali hatállyal felmondhatta egyebek mellett akkor, ha az I. rendű alperes vagy a nevében, illetve képviselőjében eljáró bármely személy súlyosan megsértette a felperes Etikai és Üzleti Magatartási Kódexében, valamint Üzleti Partneri Kódexében foglaltakat, vagy ha a felperes az I. rendű alperessel más töltőállomásra létrejött üzemeltetési szerződést azonnali hatállyal felmondta.
- [8] A felperes pénzkezelési szabályzata értelmében a kiszolgált áruk vagy fizetendő szolgáltatások ellenértékét a kasszában kellett folyamatosan gyűjteni. A pénztárgép kasszafigyőjében 5:00 óra és 24:00 óra között legfeljebb 350.000 forint, 24:00 óra és 5:00 óra között pedig legfeljebb 150.000 forint lehetett. A pénzkezelési szabályzat előírta a 150.000 forint összegű váltópénz feletti forintbevétel pénztárgépből való lefőlőzését. Ennek elvégzésére a partnernek műszakonként ki kellett jelölnie egy-egy felelős személyt, aki a lefőlőzést végezte, illetve aki a lefőlőzött pénzmennyiséget az adott műszakban ellenőrizte, és a kijelölt személyekről nyilvántartást kellett vezetnie. A lefőlőzött bevételeket kasszánként és pénznemenként külön-külön kellett széftasakba helyezni, a pénztárgép által nyomtatott lefőlőzési bizonylatot pedig a lefőlőző és az ellenőrző személynek alá kellett írnia. A lefőlőző személynek a lefőlőzött bevételt és a hozzá tartozó lefőlőzési bizonylatot a lefőlőzést követően haladéktalanul a széftasakba kellett helyeznie, majd a széftasakot még le nem zárt állapotban további ellenőrzésre át kellett adnia az ellenőrző személynek. Amennyiben a megszámlolt összeg megegyezett a lefőlőzési bizonylaton szereplő összeggel, akkor a mindkettőjük által aláírt lefőlőzési bizonylatot és a pénzt a széftasakba kellett helyezniük és azt közösen le kellett zárniuk, majd az ellenőrzést végző személynek a széftasakot a páncélszekrénybe kellett dobni. Egy biztonsági zacskóban legfeljebb 350.000 forint vagy 300 euró volt elhelyezhető. Amennyiben a partner úgy ítélte meg, hogy az adott forgalmi helyzet, illetve a folyamatos működés nem teszi lehetővé az ellenőrző személy jelenlétét, dönthetett úgy, hogy a lefőlőzést végző személy megegyezzen a lefőlőzést ellenőrző személlyel, emellett a lefőlőzést végző személy a műszakonként egy fővel működő töltőállomások esetében is megegyezett az ellenőrzést végző személlyel. A szabályszerűen

bezacszkózott bevételt azonnal be kellett dobni a páncélszekrény bedobó nyílásába, azt még átmenetileg sem lehetett a páncélszekrényen kívül tárolni.

- [9] A pénzkezelési szabályzat szerint a páncélszekrényt a pénz átadását végző személy jelenlétében a pénzszállító cég dolgozójának kellett kinyitnia, és abból a gyűjtőzsákot neki kellett kivennie. Pénzszállításkor a partnernek vagy az általa megbízott személynek a háttérszámítógépen (Back Office) el kellett indítani a „széftartalom elszállítás” menüpontot a széftartalom elszállítási bizonylat előállítására érdekében, amelynek alapján ellenőrizni kellett, hogy a biztonsági zacskók száma megegyezett-e az átadásra kerülő biztonsági zacskók darabszámával.
- [10] A felperes, mint zálogjogosult, valamint a II. rendű és a III. rendű alperes, mint zálogkötelezettek között 2002. október 29-én keretbiztosítéki jelzálogszerződés jött létre a felperes és az I. rendű alperes által a „helység1” töltőállomás üzemeltetése tárgyában kötött szerződésből eredő követelések biztosítására akként, hogy a felperes 7.000.000 forint erejéig kielégítést kereshetett a II. rendű és a III. rendű alperes 1/2-1/2 arányú közös tulajdonát képező helység4 belterület helyrajzi szám1 hrsz.-ú, természetben cím4 szám alatti ingatlanból. A keretbiztosítéki jelzálogjogot a felperes javára bejegyezték az ingatlannyilvántartásba.
- [11] A keretbiztosítéki jelzálogjog a keretbiztosítéki jelzálogszerződés 2015. május 29-ei 1. számú módosítása értelmében a „helység2” töltőállomásra kötött üzemeltetési szerződésből eredő követelésekre is kiterjedt, majd a 2022. augusztus 19-én kelt 2. számú módosítás alapján 2022. május 1-jétől kezdődően a „helység3” töltőállomás üzemeltetése tárgyában kötött szerződésből eredő követelések biztosítékául is szolgált.
- [12] A felperes, mint zálogjogosult, valamint a II. rendű és a III. rendű alperes, mint zálogkötelezettek 2022. augusztus 19-én újabb jelzálogszerződést kötöttek, amely alapján a felperes az I. rendű alperessel a „helység1”, „helység2” és a „helység3” üzemanyagtöltő állomások üzemeltetése tárgyában kötött szerződésekből eredő követeléseit és azok járulékait 6.500.000 forint erejéig kielégíthette a helység4 belterület helyrajzi szám1 hrsz.-ú ingatlanból. A jelzálogjogot a felperes javára bejegyezték az ingatlan-nyilvántartásba.
- [13] Üzletvezető-helyettesként az I. rendű alperes alkalmazásában állt tanú1, aki 2020. szeptembertől kezdődően a „helység2” töltőállomáson készpénzt tulajdonított el oly módon, hogy a kasszából leföldrött összegeket nem dobta be a páncélszekrénybe, a pénzszállításokat megelőzően pedig a készpénzhiány leplezése érdekében a pénztárgépben a leföldréseket sztorizálta. Miután tudomást szerzett arról, hogy a felperes a töltőállomást értékesíteni fogja az cég1 részére, tanú1 a hiány megszüntetése érdekében 2023. november 13-ától heti rendszerességgel a „helység3” töltőállomáson földrött le készpénzt, majd azt átvitte a „helység2” töltőállomásra, átcsomagolta az utóbbi töltőállomás biztonsági zacskójába, és bedobta az ott lévő páncélszekrénybe, míg a „helység3” töltőállomáson a leföldréseket később sztorizálta. 2024. február 6-án az cég1 részére átadáskor a „helység2” töltőállomáson már nem állt fenn készpénzhiány, hanem 4.500.000 forint készpénztöbblet mutatkozott.
- [14] A felperes a „helység3” töltőállomáson 2024. március 20-ára rendkívüli széftartalom ellenőrzést és pénzszállítást rendelt el, amelynek során az ellenőrzést végző személyek tanú1 a széftartalom elszállítási bizonylatnak a háttérszámítógépről kinyomtatására utasították, ő azonban az internetkapcsolat hiányára hivatkozással a bizonylatot nem nyomtatta ki. Az ellenőrzést végző személyek a helyszínen a felperes központi szerveréből kinyert adatok alapján azt állapították meg, hogy a páncélszekrényben 102.030.000 forintnak kellett volna lennie, ténylegesen azonban csak 2.030.000 forint volt fellelhető, amelyet a pénzszállítást végző cég elszállított. Az ellenőrzés során tanú1 beismerte a készpénz eltulajdonítását, a táskájából pedig előkerült 2.400.000 forint, amelyet a rendőrség lefoglalt.

- [15] A felperes 2024. március 20-án a „helység3” és a „helység1” töltőállomások üzemeltetésére kötött szerződést azonnali hatállyal felmondta, és felszólította az I. rendű alperest a töltőállomások 2024. március 21-én történő átadására. A „helység3” üzemanyagtöltő állomáson 2024. március 21-én teljeskörű átdó átvevő leltár készült, emellett a cég2 Kft. újabb rendkívüli pénzszállítást végzett. Ekkor a háttérgépről sikeresen kinyomtatták a széftartalom elszállítási bizonylat, amely szerint a páncélszekrényben 225 darab biztonsági zacskóban összesen 102.943.500 forintnak kellett volna lennie, ténylegesen azonban csak 7 darab biztonsági zacskó volt fellelhető, amelyek összesen 913.000 forint készpénzt tartalmaztak. A széftben megtalált 913.000 forintot a pénzszállító cég a töltőállomásról elszállította, így a „helység3” töltőállomás páncélszekrényéből 2024. március 20-án és 21-én összesen 2.943.000 forint készpénzt szállított el, 100.000.500 forint készpénz azonban a páncélszekrényből hiányzott.
- [16] tanúl ellen különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetnének megalapozott gyanúja miatt a Zala Vármegyei Rendőr-főkapitányságon 20000/75/2024. bü. ügyszámon büntetőeljárás van folyamatban.
- [17] A felperes 2024. április 26-án kelt leveleiben felszólította az I. rendű alperest a készpénzhiány, a III. rendű alperest pedig az összeg zálogjogokkal biztosított részének megtérítésére, az alperesek azonban a felszólításnak nem tettek eleget.
- [18] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az I. rendű és a II. rendű alperest 95.500.500 forint és annak 2024. március 22-étől a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére azzal, hogy a bíróság a II. rendű alperessel szemben csak a követelés I. rendű alperestől való behajtásának eredménytelensége esetén rendelje el az ítélet végrehajtását. Kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű és a III. rendű alperest annak tülésére, hogy követelését az 1/2-1/2 arányú közös tulajdonukat képező helység4 belterület helyrajzi szám1 hrsz.-ú ingatlanból 13.400.000 forint erejéig kielégíthesse. Keresete jogalapjaként a Ptk. 3:154. §-át, 6:34. §-át, 6:58. §-át, 6:59. §-át, 6:137. §-át, 6:142. §-át, 6:143. §-át, 6:146. §-át és 6:155. §-át, a zálogtárgyból való kielégítés tülésére kötelezésre irányuló keresete jogalapjaként a 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 263. § (1) bekezdését, a Ptké. 49. § (2) bekezdését, valamint a Ptk. 5:89. § (1) és (5) bekezdését jelölte meg.
- [19] A „helység2” töltőállomás cég1 részére átadásakor mutakozó 4.500.000 forint többletet levonta a „helység3” töltőállomáson fennálló 100.000.500 forint készpénzhiányból, így az I. és II. rendű alperesek marasztalására irányuló keresete összegét 95.500.500 forintban határozta meg.
- [20] Jogi érvelése szerint az I. rendű alperes a Ptk. 6:137. §-a értelmében szerződésszegést követett el, mivel az üzemeltetésében álló üzemanyagtöltő állomáson a pénzkezelést nem az elvárható módon végezte, ezzel 95.500.500 forint kárt okozott, amelyet a Ptk. 6:142. §-a alapján köteles a részére megtéríteni. A II. rendű alperes beltágként a Ptk. 3:154. §-a alapján korlátlanul felel a kártérítés megfizetéséért, amennyiben az az I. rendű alperestől nem hajtható be. A II. rendű és a III. rendű alperes dologi adósokkal szemben keresetét a 2002. október 29-én létrejött és 2022. augusztus 19-én módosított keretbiztosítéki jelzálogszerződés, valamint a 2022. augusztus 19-én létrejött jelzálogszerződés, a régi Ptk. 263. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 5:89. § (1) és (5) bekezdése rendelkezéseire alapította.
- [21] Az alperesek ellenkérelme elsődlegesen az eljárásnak a Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározottokból a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján történő megszüntetésére irányult. Alaki védekezésük szerint egy keresettel csak egy anyagi jogot lehet érvényesíteni, a felperes azonban keresetével három anyagi jogot érvényesített.

- [22] Másodlagos ellenkérelmük a keresetek teljes elutasítására irányult. Egyrészt a Ptk. 6:23. § (1) bekezdése alapján elévülési kifogást terjesztettek elő arra hivatkozással, hogy a felperes kára tíz évvel ezelőtt keletkezett, másrészt a kereset időelőttiségével védekeztek arra az esetre, ha az elévülés nem következett volna be, az ÁSZF XIII. fejezet 5. pontjának második bekezdése alapján. Harmadrészt azzal védekeztek, hogy a felperes nem jelölte meg az I. rendű alperes kármegelőzéssel kapcsolatos mulasztását, de ha szerződésszegése megállapítható is lenne, úgy a felelősség alól a Ptk. 6:142. § második mondata alapján mentesült, mert a szerződésszegést az I. rendű alperes ellenőrzési körén kívül eső körülmény, a felperes pénzkezelési gyakorlatának megváltoztatása okozta. Emellett a szerződésszegést okozó körülmény a szerződéskötés időpontjában nem volt előrelátható, és az sem volt elvárható, hogy a szerződésszegést okozó körülményt elkerülje vagy a kárt elhárítsa. Negyedrészt azzal védekeztek, hogy a felperes által rendelkezésre bocsátott kimutatások nem bizonyították a 95.500.500 forint összegű kár tényleges bekövetkezését, a felperesnek ugyanis azokat a terhelési dokumentumokat kellett volna csatolnia, amelyek az I. rendű alperes részére átadott áru mennyiségét igazolták.
- [23] Harmadlagos ellenkérelmük 3.145.640 forintot meghaladóan a keresetek elutasítására irányult. Védekezésük szerint a felperes nem tett eleget a Ptk. 6:144. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 6:525. § (1) bekezdésében előírt kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségének, mivel lehetősége volt a készpénzkezelés és a kasszatartalom ellenőrzésére, azt azonban nem végezte el. Állítási és bizonyítási szükséghelyzet fennállására is hivatkoztak annak a tényállásuknak a tekintetében, hogy a felperes a kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget, mivel felhívásuk ellenére a felperes nem nyilatkozott a töltőállomásokon 2014. január 1-je és 2024. március 21-e között keletkezett hiányról és lefolytatott ellenőrzésekről, és nem csatolta az ezekkel kapcsolatos okiratokat.
- [24] Negyedleges ellenkérelmükben kérték a II. rendű és a III. rendű alperessel szemben a zálogtárgyból kielégítés tűrése iránt előterjesztett kereset 6.500.000 forintot meghaladó részében elutasítását.
- [25] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 95.500.500 forintot és annak 2024. március 22. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybaki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével megegyező mértékű késedelmi kamatát, azzal, hogy a II. rendű alperessel szemben a bíróság az ítélet végrehajtását csak akkor rendelheti el, ha az I. rendű alperessel szemben a követelés végrehajtása eredménytelen volt.
- [26] Kötelezte a II. rendű és a III. rendű alperest annak tűrésére, hogy a felperes a fenti követelését 13.500.000 forint erejéig az 1/2-1/2 arányú közös tulajdonukat képező helység⁴ belterület helyrajzi szám¹ hrsz.-ú, természetben cím⁴ szám alatti ingatlanból bírósági végrehajtás útján kielégítse.
- [27] Kötelezte az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 10.019.390 forint perköltséget.
- [28] Az alperesek alaki védekezését megalapozatlannak találta, az alperesek eljárás megszüntetése iránti kérelmét 23/I. sorszámú végzésével elutasította.
- [29] Az alperesek elévülési kifogását és a felperes keresete időelőttiségére vonatkozó érveit ugyancsak alaptalannak találta.
- [30] Az I. rendű alperes kártérítési felelőssége fennállásának vizsgálata során abból indult ki, hogy az ÁSZF XIII. fejezet 5. pont első bekezdése értelmében az I. rendű alperes vétkességére tekintet nélkül felelt a fizetőeszközből eredő minden hiányért, az ÁSZF XVII. fejezet 9.

pontja pedig a Ptk. szabályainak alkalmazását írta elő a szerződésben, illetve az annak részét képező ÁSZF-ben nem szabályozott kérdésekben. Ebből következően az I. rendű alperes kártérítési felelősségének feltételeit a Ptk. 6:142. §-a alapján vizsgálta. Kifejtette, hogy a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősségnek négy együttes feltétele van: a szerződésszegés bekövetkezése, a kár felmerülése, az okozati összefüggés a szerződésszegés és a kár között, végül az, hogy a szerződésszegő fél ne tudja kimenteni magát a felelősség alól. Utalt továbbá a közreműködőért való felelősséget szabályozó Ptk. 6:148. § (1) bekezdésére és az ÁSZF azzal összhangban álló XIII. fejezetének 2. pontjára, megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes közötti jogviszonyban az I. rendű alperes által a szerződéses kötelezettségei teljesítéséhez igénybe vett közreműködők, így különösen az ÁSZF III. fejezet 1. pontja alapján a munkavállalók – közöttük tanúl – magatartását az I. rendű alperesnek kellett betudni.

- [31] Megállapította azt is, hogy tartalma szerint a felperes és az I. rendű alperes között létrejött üzemeltetési szerződés a Ptk. 6:272. §-a szerinti megbízási szerződésnek minősült, amely alapján az I. rendű alperes a felperes által rábízott feladat ellátására, nevezetesen a „helység3” üzemanyagtöltő állomás üzemeltetésére volt köteles. E feladat ellátása során az I. rendű alperes a Ptk. 6:273. § (1) bekezdése alapján köteles volt a felperes utasításait követni, amit a szerződés részét képező ÁSZF I. fejezetének 2. és 4. pontja is rögzített.
- [32] A felperes az I. rendű alperes által megvalósított szerződésszegésként az üzemeltetési szerződés pénzkezelésre vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére, így az ÁSZF VI. fejezet 17. pontjának előírásai, és a pénzkezelési szabályzat 1.1.9.1. és 1.1.10.2. pontjai megsértésére hivatkozott. Rögzítette, hogy az alperesek a perben nem vitatták a felperesnek azt a tényelőadását, amely szerint az I. rendű alperes munkavállalója, tanúl a „helység3” töltőállomáson forgalmazott termékek értékesítéséből származó bevétel egy részét a pénztárgépek lefölözését követően nem helyezte el a töltőállomás pánccs szekrényében, és nem adta át a felperes által a pénzbegyűjtéssel megbízott cég részére, hanem azt jogtalanul eltulajdonította. E tényelőadást erősítő bizonyítékként utalt a tanúl meghallgatásáról készült jegyzőkönyvre, valamint a lefölözésekről készített kimutatásra. Mindezek alapján figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes tanúl említett magatartásáért a Ptk. 6:148. § (1) bekezdése alapján úgy felelt, mintha maga járt volna el, az I. rendű alperes szerződésszegését a Ptk. 6:137.§-a szerint megállapította.
- [33] A kár bekövetkezésének bizonyítékaként értékelte a felperes által becsatolt okirati bizonyítékokat - a cég2 Kft. által 2024. március 20-án felvett pénzszállítási jegyzőkönyvet (1/IV/11. sorszámú irat), a 2024. március 21-ei napzárás jelentést (1/IV/12. sorszámú irat), a széftartalom elszállítási bizonylatot (1/IV/11. számú irat), a cég2 Kft. 2024. március 21-ei pénzszállítási jegyzőkönyvét és a zacskó eltérésről felvett jegyzőkönyvét (1/IV/11. sorszámú iratok, 1/IV/14.sorszámú irat) Az okiratok alapján megállapította, hogy 102.943.500 forint helyett 2024. március 20-án és 21-én összesen csak 2.943.000 forint volt fellelhető a pánccs szekrényben, így 100.000.500 forint készpénzhiány állt fenn. A kár összegének bizonyítékaként értékelte a „helység3” üzemanyagtöltő állomás teljes üzemeltetési időszakára vonatkozó forgalmi adatokat is (20/II/6/2. sorszámú irat). Kiemelte, hogy a kimutatásban szereplő adatok összhangban álltak a cég2 Kft. által a „helység3” töltőállomásról a teljesüzemeltetési időszak alatt elszállított készpénzről készített kimutatással (20/II/6/1. számú irat), valamint a töltőállomáson történt összes fölözésről és sztornírozásról készített kimutatással (20/II/6/3. számú irat) is.
- [34] Rögzítette, hogy a felperes okirati bizonyítékokkal alátámasztott keresetének összegét az alperesek csak általános jelleggel vitatták és nem jelöltek meg olyan konkrét okot, amely miatt a felperes levezetése helytelen, ellentmondásos vagy kétséget ébresztő lett volna. Megállapította, hogy az okirati bizonyítékok egyértelműen cáfolták azt az alperesi

feltételezést, amely szerint a felperes akár módosítani is tudta az üzemanyagöltő állomás kasszatartalmát, hiszen a perbeli esetben a kassza- és széftartalom módosításait – a háttérszámítógép által rögzített adatokkal alátámasztottan és az ellenőrzés során saját maga által is beismerten – tanul hajtotta végre.

- [35] Mivel a felperes által rendelkezésre bocsátott adatok hitelességét illetően nem merült fel kétsége, és a perfelvételi tárgyaláson az alperesek jogi képviselője sem vitatta a felperes által rendelkezésre bocsátott adatok manipulálatlan voltát, mellőzte a felperes által a Back Office rendszer informatikai, illetve könyvszakértő általi vizsgálata iránt előterjesztett bizonyítási indítványt és megállapította, hogy a „helység3” töltőállomáson 100.000.500 forint készpénzhiány keletkezett, amelyből levonásba helyezve a „helység2” töltőállomáson megtérült 4.500.000 forintot, az üzemeltetési szerződés részét képező ÁSZF VI. fejezete 17. pontjának I. rendű alperes általi megszegésével okozati összefüggésben 95.500.500 forint kára keletkezett.
- [36] Megállapította, hogy az I. rendű alperes a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség alól nem tudta magát kimenteni. Rámutatott, hogy a Ptk. 6:142.§ második bekezdésében írt mentesülési feltételek konjunktívak, a mentesüléshez mindegyikük egyidejű fennállása szükséges. Kifejtette, hogy az „ellenőrzési körön kívül” fordulat a vis maior tartalmi elemeként értelmezendő. Nem minősül a szerződésszegő fél ellenőrzési körén kívül eső oknak a szerződésszegő fél saját alkalmazottainak magatartása. A perbeli esetben a szerződésszegést okozó körülmény az I. rendű alperes munkavállalójának magatartása volt, ami az I. rendű alperes ellenőrzési körébe tartozott, ez önmagában kizárta az I. rendű alperes kontraktuális felelősség alóli mentesülését. Megállapította ugyanakkor, hogy a felelősség alóli kimentés további feltételei sem álltak fenn, mert a szerződésszegést okozó körülmény a szerződéskötéskor előrelátható volt, illetve mert az I. rendű alperestől elvárható volt, hogy a szerződésszegést okozó körülményt a munkaviszony keretében őt megillető utasítási és ellenőrzési jogosultság gyakorlásával elkerülje.
- [37] Az alperesek károsult közrehatással kapcsolatos védekezést illetően kifejtette, hogy a Ptk. 6:144. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján kármegosztást a kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség felróható megszegése alapozza meg, ezért a jogosult a kármegosztás alól az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje [Ptk. 1:4. § (1) bekezdése] szerint mentheti ki magát, továbbá a károsult magatartása és a kár bekövetkezése, illetve súlyosbodása között okozati összefüggésnek kell fennállnia.
- [38] Az alperesek a felperes kármegelőzési kötelezettsége megszegését eredményező mulasztásaként azt jelölték meg, hogy bár lehetősége volt rá, a töltőállomás működését – különösen az elektronikus rendszeren és a biztonsági kamerákon keresztül, valamint a napzárás jelentések és az elszámoló leltárok alapján – nem ellenőrizte, emellett hat-hét évvel korábban megváltoztatta a pénzfeladási gyakorlatát oly módon, hogy a lefölözések sztornírozására vonatkozó adatok már nem szerepeltek a széftartalom elszállítási bizonylatokon.
- [39] Az ÁSZF VI. fejezet 23. pontjából, valamint VII. fejezet 5. és 6. pontjából következően megállapította, hogy a leltár nem a készpénzállomány, hanem a termékkészlet elszámoltatásának és ellenőrzésének eszköze volt, a felperes kárát azonban nem termékhiány, hanem az eladott termékek készpénzben kifizetett ellenértékében keletkezett hiány okozta, így leltár ellenőrzése a kár megelőzésére nem volt alkalmas, a felperes leltározással kapcsolatos magatartása nem állt okozati összefüggésben a kár bekövetkezésével.
- [40] A készpénzkezelés ellenőrzésével kapcsolatosan rögzítette, hogy a felperes a pénzkezelésre vonatkozó szabályokról belső szabályzatot alkotott, és az ÁSZF VI. fejezet 17. pontjában a partnerek számára kifejezetten előírta a pénzkezelési szabályzatban foglaltak betartását,

emellett az ÁSZF VII. fejezet 1. és 2. pontjában a szerződés teljesítését illetően tájékoztatási kötelezettséget is megállapított a partnerek részére. Elsődlegesen a partnerek voltak abban a helyzetben, hogy az általuk üzemeltetett töltőállomások működése, saját munkavállalóik tevékenysége felett ellenőrzést gyakoroljanak, amihez képest a felperes ellenőrzési lehetőségei korlátozottak voltak. A konkrét esetben a felperes részéről az I. rendű alperes tevékenységének ellenőrzésével kapcsolatban felróható mulasztás nem volt megállapítható.

- [41] Utalt arra, hogy az állítási szükséghelyzet Pp. 184. § (1) bekezdés a) pontja szerinti konjunktív feltétele nem állt fenn.
- [42] Mivel az alperesek által hivatkozott tényeket nem értékelte a kármegelőzési kötelezettség felróható megszegéseként, az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából szükségtelenként mellőzte az alpereseknek a tanúl meghallgatását végző személyek és a felperes területi vezetője tanúkénti meghallgatására, valamint a töltőállomáson lefolytatott ellenőrzésekkel kapcsolatos okiratok csatolására irányuló bizonyítási indítványait. Miután pedig az alperesek a károsulti közrehatás körében a bizonyítási indítványaikat megtették, de azok a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelenek voltak, megállapította, hogy esetükben a bizonyítási szükséghelyzet Pp. 265. § (2) bekezdése szerinti feltételei sem álltak fenn.
- [43] A késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezést a Ptk. 6:155. § (1) bekezdésére, a II. rendű alperes marasztalására vonatkozó rendelkezést a Ptk. 3:154.§-ára és a Ptk. 3:139. § (3) bekezdése alapította.
- [44] A II. rendű és a III. rendű alperest a csatolt szerződések és szerződésmódosítások, valamint a régi Ptk. 255. § (1) bekezdése és a Ptk. 5:126. § (3) bekezdése alapján kötelezte annak tüzésére, hogy a felperes a kártérítési követelését 13.500.000 forint erejéig a helység4 belterület helyrajzi szám1 hrsz.-ú ingatlanra vezetett bírósági végrehajtás útján kielégítse.
- [45] A Pp. 83. § (1) bekezdése és 87. § (1) bekezdése alapján az alpereseket egyetemlegesen kötelezte a felperes által felszámított összesen 8.519.390 forint ügyvédi költség, valamint az 1.500.000 forint eljárási illeték, azaz mindösszesen 10.019.390 forint perköltség felperes részére történő megfizetésére.
- [46] Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.
- [47] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az őket terhelő marasztalás összegének 13.500.000 forintra történő leszállítását, ezt meghaladóan a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint a felperes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérték.
- [48] Elsődleges fellebbezési kérelmükkel kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megszegte a Pp. 2.§-át, valamint a Pp. 342.§ (3) bekezdését, mert döntését részben olyan jogra - a Ptk. 6:148.§ (1) bekezdésére, a Ptk. 6:272.§-ára, illetve a Ptk. 6:273.§ (1) bekezdésére - alapította, amelyre a felperes a keresetében, illetve a peres eljárás során tett nyilatkozataiban sem hivatkozott. Mindezekkel az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén.
- [49] Sérelmezték, hogy annak ellenére, hogy a felperes keresetében úgy nyilatkozott, hogy a fennálló készpénzhiány nagyobb része eredetileg a cég3 helység4 utcanév úti töltőállomásán keletkezett, az elsőfokú bíróság szükségtelennek tartotta az ezzel kapcsolatban előterjesztett bizonyítási indítványok teljesítését, így nem adott számukra lehetőséget arra, hogy bizonyítani tudják, hogy az I. rendű alperes eleget tett a Ptk. 6:142.§-ban előírt ellenőrzési kötelezettségének és fennállnak a kártérítési felelősség alóli kimentés feltételei. Hivatkoztak arra, hogy a bizonyítás mellőzése lehetetlenné tette, hogy bizonyítani tudják azt a tényállítást,

hogy a felperes nem tett eleget a Ptk. 6:525.§ (1) bekezdésében előírt kármegelőzési, kárelhárítási, kárenyhítési kötelezettségének.

- [50] Tévesnek, megalapozatlannak és a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésén alapulóknak tartották, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igénye szempontjából csak a széftartalom elszállításáról készített bizonylatnak tulajdonított döntő jelentőséget. Az állítási szükséghelyzet fennállásával kapcsolatosan arra hivatkoztak, hogy csak a felperesnek állnak rendelkezésre azok a dokumentumok, amelyek alapján megállapítható, hogy a helység⁴ utcanév úti cég³ Üzemanyagtöltő állomásnál mikor és milyen hiány keletkezett, erre figyelemmel kérték, hogy a felperes nyilatkozzon arra, hogy mikor és milyen ellenőrzéseket folytatott le a helység⁴ utcanév úti cég³ töltőállomásnál 2014. január 1. és 2024. március 21. napja között. Előadták, hogy a bizonyítási szükséghelyzet fennállására figyelemmel kérték, hogy a bíróság kötelezze a felperest az ezzel kapcsolatos dokumentumok csatolására. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy bizonyítási szükséghelyzet nem áll fenn, és alaptalannak tekintette az I. és II. rendű alperesnek a Ptk. 6:525.§ (1) bekezdésére alapított kármegosztás iránti igényét is.
- [51] Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 266.§ (1) bekezdése alapján a felperes nem vitatottnak tekintendő tényállását valónak fogadta el, illetve, hogy döntő bizonyítékként fogadta el a tanú¹ meghallgatásáról készített jegyzőkönyvet is, azt úgy értékelve, hogy abban tanú¹ a készpénz eltulajdonítását részletesen beismerte. Hivatkoztak arra, hogy a meghallgatásáról készült jegyzőkönyv nem teljes bizonyító erejű magánokirat, az abban foglaltakat vitatták, figyelemmel arra, hogy nem tisztázták, hogy pontosan milyen összegű kár keletkezett, illetőleg ennek mi volt a pontos oka. Állították, hogy az előterjesztett bizonyítási indítványok ennek a kérdésnek a tisztázására irányultak.
- [52] Tévesnek és megalapozatlannak találták az elsőfokú bíróságnak a felperes kármegelőzési kötelezettségével összefüggésben kifejtett álláspontját. Hangsúlyozták, az elsőfokú bíróság az általuk felajánlott bizonyítás mellőzése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperesek által megjelölt mulasztások a kármegelőzési kötelezettséggel összefüggésben nem voltak értelmezhetők. Kiemelték, hogy a felperes nem adott magyarázatot arra, hogy annak ellenére, hogy komoly ellenőrző apparátussal rendelkezik, miért nem tárták fel az ellenőrzések során, hogy 2020 szeptemberétől kezdődően visszaélések történtek. Rámutattak arra, hogy a felperes biztonsági osztálya, a területi vezető évente több alkalommal végzett ellenőrzést, ezek az ellenőrzések kiterjedtek a kasszatartalom ellenőrzésére is. Az ezzel kapcsolatos dokumentumokat a felperes felhívás ellenére nem csatolta. A felperes üzemeltette a háttérszámítógépet (Back Office), ennek az adataihoz bármikor hozzáférhetett és bármikor módja, lehetősége lett volna arra, hogy az informatikai rendszeren keresztül ellenőrizze, hogy nem történt-e visszaélés. 2020 szeptembere óta azonban a felperes ilyen ellenőrzést nem végzett.
- [53] Sérelmezték azt a megállapítást, hogy az alperesek a kereset összecszerúségét csak általános jelleggel vitatták, nem jelöltek meg konkrét okot, amely miatt a felperes levezetése helytelen lett volna. Előadták, hogy a kárral kapcsolatos tényállításokat vitatták, és kérték, hogy azokat a felperes megfelelő dokumentumokkal támassza alá, mely álláspontjuk szerint nem történt meg. Mivel az ezzel kapcsolatos pontos adatok nem álltak rendelkezésükre, a kereset összecszerúségét csak általánosságban tudták vitatni, amelyre figyelemmel a felperes kötelezettsége volt a bizonyítás, amelynek szerintük a felperes nem tett eleget.
- [54] Sérelmezték az elsőfokú bíróságnak a kártérítési felelősség alóli mentesülés körében elfoglalt azt az álláspontját, hogy a saját alkalmazott magatartása nem tekinthető ellenőrzési körön kívüli oknak, illetve, hogy a kimentés további feltételei sem álltak fenn.
- [55] Kifogásolták az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását is, hogy nem értékelhető felróható károsulti közrehatásként, hogy a felperes évekkal korábban megváltoztatta a széftartalom

elszállítási bizonylatok adattartalmát. Megítélésük szerint téves az az okfejtés is, hogy a károsult közrehatás körében az állítási szükséghelyzet feltételei nem állnak fenn.

- [56] A másodlagos fellebbezési kérelmük indokaként arra hivatkoztak, hogy a bizonyítási eljárás mellőzése a Pp. 381.§ szerinti olyan eljárási szabálysértés, amely szükségessé teszi az ítélet hatályon kívül helyezését figyelemmel arra, hogy az eljárási szabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihatott. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az előterjesztett bizonyítási indítványok alapján a szükséges bizonyítást folytassa le, ellenkező esetben, vagy az a másodfokú eljárásban nem észszerű, az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.
- [57] A III. rendű felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a 10.019.390 forint perköltség egyetemleges megfizetésére kötelezése mellőzését, valamint a felperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.
- [58] Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes keresete az I. és II. rendű alperesek tekintetében 95.500.500 forint és járulékai egyetemleges megfizetésére, a vele szemben előterjesztett kereset pedig a zálogtárgyból történő kielégítés tűrésére irányult 13.500.000 forint erejéig. Kérte továbbá a felperes, hogy a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alperessel egyetemlegesen őt is 10.019.390 forint perköltség megfizetésére. Nem jelölte meg azonban a felperes, hogy ez utóbbi kérelmét mire alapozza. Hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperessel sem kényszerű, sem célszerű pertársaságban nem áll, a II. rendű alperes pedig csak, mint a betéti társaság tagja felel az I. rendű alperes tartozásáért. Álláspontja szerint pervesztességére tekintettel, a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján, csupán a vele szemben előterjesztett kereseti kérelemmel összefüggő perköltség megfizetésére lehetett volna jogszerűen kötelezni, a 13.500.000 forint pertárgyértékhez képest a vele szemben felszámított 10.019.390 forint perköltség teljes mértékben eltúlzott és alaptalan, a pernyertesség-pervesztesség arányának figyelembevételével az elsőfokú perköltség 14%-a, 1.400.000 forint terhelhetne volna a II. rendű alperessel egyetemlegesen.
- [59] Előadta, hogy a II. rendű alperessel közösen a felperesnek a zálogjoggal biztosított 13.500.000 forint követelését megfizette.
- [60] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az I. és II. rendű alperesek fellebbezésével összefüggésben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, továbbá az I. és II. rendű alperesek egyetemleges kötelezését kérte a másodfokú eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére. Előadta, hogy a dologi adósok 2025. május 14. napján 13.500.000 forintot részére megfizettek, erre tekintettel a jelzálogjog törlési engedélyt kiadta a dologi adósok részére. Az alperesek fellebbezésükben a felperesi követelést 13.500.000 forint összegig elismerték, azt jogalapjában sem vitatták. Ez alapján egyértelműen megállapíthatónak tartotta, hogy az alperesek a károkozás tényét, annak jogalapját és az azért való felelősségüket is elismerték, hiszen semmivel sem indokolták, hogy amennyiben 13.500.000 forint összeg erejéig a kártérítési felelősségük fennáll, a fennmaradó 82.000.500 forint kárösszegért miért nem felelnének. Hangsúlyozta, hogy a felperesi követelés egységesen ugyanabból a jogalaphoz fakad. Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett volna a kereseti kérelmen. Vitatta, hogy az alperesek által hivatkozott bizonyítékokat a felperes nem csatolta a periratokhoz. Előadta, hogy az alperes által indítványozott teljes 10 évre visszamenő forgalmi adatokat benyújtotta, így ez az alperesi érvelés iratellenes és az ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozza meg, súlyos eljárási szabálysértés nem történt. Hivatkozott arra is, hogy az alperesek a becsatolt adatokkal kapcsolatban sem az írásbeli perfelvétel során, sem a tárgyaláson érdemi vitatást nem terjesztettek elő, jogi képviselőjük a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az adatok valódiságát nem vitatják (8.sz. tárgyalási jegyzőkönyv 24. bekezdés). Iratellenesnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott lehetőséget arra, hogy az alperesek bizonyíthassák az ellenőrzési kötelezettségük teljesítését. Kiemelte, hogy kizárólag az egyes töltőállomást üzemeltető partnerek, adott esetben az alperesek számára áll rendelkezésre valamennyi adat,

ami alapján a készpénzhiány megállapítható. A felperes nem lát rá az egyes töltőállomásokon a helyszínen található pénztárgépekben fellelhető készpénz összegére és a széfek aktuális nyilvántartására, a valós széftartalomra. Ezeknek az adatoknak akár napiszintű összevetésével kizárólag az alpereseknek volt lehetősége arra, hogy a készpénzhiány tényét megállapítsák, ami nem csak joga, hanem szerződéses kötelezettsége is volt az alpereseknek. Állította, hogy a felperes kárenyhítési kötelezettségének eleget tett azzal, hogy az alperesek részére valamennyi nyilvántartás elérését és biztonsági protokoll alkalmazásának lehetőségét teljeskörűen biztosította. Iratellenesnek tartotta, hogy az I. rendű alperes nem tudta befolyásolni, illetve megakadályozni a bűncselekmény elkövetését. Kiemelte, hogy tanúl meghallgatási jegyzőkönyvének tartalmát az alperesek nem vitatták, de ennek a bizonyítéknak a figyelmen kívül hagyásával is egyértelműen megállapítható a készpénzhiány ténye, keletkezésének pontos módja, és az alperesi felelősség változatlan tartalommal és jogalapon fennállna. Életszerűtlennek tartotta az alpereseknek azt a hivatkozását, hogy a készpénzkezelési dokumentumok adattartalmának részbeni megváltoztatása akadályozta azt, hogy a számítógépen végzett sztornirozások azonnal nyilvánvalóvá váljanak. Előadta, hogy a változás az alperesek nyilatkozata alapján is 5-6 éve állt fenn, és a becsatolt „napzárás jelentés”-ek teljesen egyértelműen és világosan, laikus számára is nyilvánvaló módon tartalmazták a kasszatartalom adatait.

- [61] Az I.-III. rendű alperesek a felperes fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételükben előadták, hogy a II. és III. rendű alperesek által teljesített 13.500.000 forint megfizetése nem jelentette a felperesi követelés elismerését.
- [62] Utaltak arra, hogy az elsőfokú ítélet [52] bekezdésében írtak szerint az elsőfokú bíróság az alperesek részéről a Pp. 203. § (2) bekezdés a) pontja alapján a perben nem vitatottnak tekintette a felperesnek azt a tényelőadását, amely szerint az I. rendű alperes munkavállalója, tanúl a „helység3” töltőállomáson forgalmazott termékek értékesítéséből származó bevétel egy részét a pénztárgépek leföldrését követően nem helyezte el a töltőállomás páncélszekrényében, és nem adta át a felperes által a pénzbegyűjtéssel megbízott cég2 Kft. részére, hanem azt jogtalanul eltulajdonította. A nem vitatottnak tekintendő e tényelőadás valósága tekintetében az elsőfokú bíróságban sem merült fel kétely, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján a felperes nem vitatottnak tekintendő tényelőadását valósnak fogadta el.
- [63] Előadták, hogy 2025. október 6. napján jutott tudomásukra az a tény, hogy a Nagykanizsai Járásbíróság előtt tanúl vádlott ellen 3.B.61/2025. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben 2025. szeptember 9. napján megtartott tárgyaláson meghallgatott egyik tanú – a cég3 Magyarország Biztonsági Igazgatóságának képviselője – arról nyilatkozott, hogy a kúton keletkező valamennyi tranzakció, adat egy központi rendszerben is megjelenik, a kiugró készpénzmennyiség adata így a központban is rendelkezésre állt, csak azt a felperes ismeretlen okból nem vizsgálta felül. Erre tekintettel a büntető eljárásban a védelem indítványozta, hogy a bíróság rendeljen ki informatikai szakértőt annak megállapítására, hogy a cég3 könyvelési rendszere és kimutatásai valós adatokat tartalmaznak-e. Erre azért volt szükség mert az eljárásban felmerült annak a lehetősége, hogy a cég3 az informatikai központból hozzáfér a töltőállomások informatikai rendszeréhez, abban adatokat változtathat meg távolról, így nem tisztázott a valódi hiány mértéke.
- [64] A tanú nyilatkozott továbbá arról is, hogy a tanúl meghallgatásáról felvett cég3 jegyzőkönyv készítésekor rögzített kamerafelvétel eltűnt. tanúl vádlott a büntető eljárásban azzal védekezett, hogy a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazza, az eljárás alatt őt megfélemlítették, az irodahelyiségből nem engedték ki. Ha a bíróság e körben alaposnak találja a védekezést, akkor a hivatkozott jegyzőkönyvet, mint törvénytelen bizonyítékot kirekeszti az eljárásból, arra ténymegállapítást tenni nem lehet.

- [65] Miután a büntetőeljárás során aggályok merültek fel arra vonatkozóan, hogy a tanúl meghallgatásáról készült jegyzőkönyv bizonyítékként értékelhető-e, indítványozták a Pp. 123.§ (1) bekezdése b) pontja alapján az eljárás felfüggesztését a Nagykanizsai Járásbíróság előtt folyamatban lévő büntetőeljárás jogerős befejezéséig. Álláspontjuk szerint annak megítélése, hogy a tanúl meghallgatását végző személyek eljárása törvényes volt-e, illetve alkalmaztak-e a meghallgatás során kényszert, a per eldöntésének előzetes kérdése.
- [66] Új tényállításuk bizonyítására bizonyítási indítványt terjesztettek elő a Nagykanizsai Járásbíróság előtt 3.B.61/2025. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben 2025. szeptember 9. napján megtartott tárgyalás jegyzőkönyvének beszerzése iránt. Annak bizonyítására, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2025. október 6-án jutott tudomásukra az észrevételükbe foglalt új tényállítás, csatolták ügyvéd1 ügyvéd e napon kelt tájékoztató levelét.
- [67] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése nem megalapozott, a III. rendű alperes fellebbezése részben megalapozott.
- [68] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, a d) pont szerint pedig meg kell jelölni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az alperesek által megjelölt körben gyakorolta, az ebben a körben megjelölt jogszabálysértéseket, és a jogszabálysértés alperesek által megjelölt indokait vizsgálta.
- [69] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Amennyiben a fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül kell helyezni a végzés anyagi jogi felülbírálatára nem kerülhet sor, ezért - függetlenül az alperesek által megjelölt elbírálási sorrendtől - elsődlegesen a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelmeket kellett vizsgálnia a másodfokú bíróságnak a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör gyakorlása körében. Ennek során a másodfokú bíróság a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértéseket vizsgálhatta, arról kellett döntenie, hogy az alperesek által megjelölt eljárási szabálysértések miatt szükséges-e a Pp. 381. §-a alapján az eljárás megismétlése.
- [70] Az I. és II. rendű alperesek a hatályon kívül helyezés iránti fellebbezésük indokaként arra hivatkoztak, hogy a bizonyítási eljárás mellőzése a Pp. 381.§ szerinti olyan eljárási szabálysértés, amely szükségessé teszi az ítélet hatályon kívül helyezését figyelemmel arra, hogy az eljárási szabálysértés az ügy érdemi eldöntésére kihatott.
- [71] Az 1952. évi III. törvény 252. § (3) bekezdését, mint hatályon kívül helyezési okot a Pp. már nem nevesíti (a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítése). Ennek indoka egyrészt az, hogy a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének és az ehhez kapcsolódó másodfokú eljárásban hozható határozatoknak az átdolgozott szabályai folytán a bizonyítási kérdéseket a Pp. másként közelíti meg. Másrészt önmagában a bizonyítás terjedelme nem hatályon kívül helyezési ok, ezért ezt nem kell külön szabályozni.
- [72] Az I. és II. rendű alperes fellebbezési hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság az általa szükségesnek ítélt körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az alperesek által indítványozott

további bizonyítást a Pp. 276.§ (5) bekezdése alapján, mint szükségtelent mellőzte. A felajánlott bizonyítás akkor szükségtelen, ha a perben nem releváns tényre vonatkozik, a Pp. 266. §-a alapján bizonyítás nélkül is megállapítható, vagy ha a bizonyítandó tény valósága felől a bíróság már meggyőződött egyéb bizonyítékok alapján. Az, hogy az elsőfokú bíróság az alperesek által indítványozott további bizonyítási elrendelését szükségtelennek minősítette, nem eljárási szabálysértés, hanem jogszabály adta lehetőség, ami az az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozza meg.

- [73] Bár az elsődleges fellebbezésük indokai között, de hivatkoztak az I. és II. rendű alperesek arra is, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Pp. 2.§-át és a Pp. 342.§ (3) bekezdését.
- [74] A Pp. 2.§ (1) bekezdése értelmében a felek szabadon rendelkeznek perbe vitt jogaikkal, a (2) bekezdés szerint pedig a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van.
- [75] A Pp. 342.§ (3) bekezdése alapján törvény eltérő rendelkezése hiányában az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.
- [76] A felperes keresetében az I. rendű alperes szerződésszegésével okozott kára megtérítését és a II. rendű felperes mögöttes felelőssége alapján marasztalását kérte. Az elsőfokú bíróság e kereteken nem lépett túl a döntése jogcímét illetően. Ítélete indokolásának [50] és [51] bekezdéseiben az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes szerződésszegéseként a felek közötti üzemeltetési szerződés részét képező ÁSZF I. fejezet 2. és 4. pontjának és ÁSZF VI. fejezet 17. pontjának megszegését jelölte meg, amely megalapozta az I. rendű alperes szerződésszegésen alapuló kártérítési felelősségét. Az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a keresetlevélben nem említett további jogi érvelést is tartalmaz, nem jelenti azt, hogy az elsőfokú bíróság ne a felperes keresetlevélben állított joga megalapozottságáról döntött volna.
- [77] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó lényeges eljárási szabálysértés hiányában a másodfokú bíróság az I. és II. rendű alperes fellebbezését érdemben vizsgálta.
- [78] A Ptk. 6:525. § (1) bekezdése szerint a károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. Az e kötelezettségek felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni.
- [79] Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában, hogy a felperes a keresetét az I. és II. rendű alperesekkel szemben azon a tényalapon terjesztette elő, hogy az I. rendű alperes a 2022. március 30-án a „helység3” üzemanyagtöltő állomás vonatkozásában megkötött üzemeltetési szerződés megszegésével kárt okozott, mivel az általa 2022. március 30-ától 2024. március 21-éig üzemeltetett „helység3” töltőállomáson munkavállalója, tanúl e töltőállomásról készpénzt tulajdonított el. Erre tekintettel az I. év II. rendű alperes fellebbezésében említett azok a tények, hogy a helység4 utcanév úti cég3 Üzemanyagtöltő állomásnál mikor és milyen hiány keletkezett, és a felperes mikor és milyen ellenőrzéseket folytatott le ennél töltőállomásnál 2014. január 1. és 2024. március 21. napja között, a kereset megítélése szempontjából irrelevánsak, állítási és bizonyítási szükséghelyzet pedig a per megítélése szempontjából irreleváns tényekre nem állhat fenn.
- [80] Helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy az elszámoló leltárok felperes általi ellenőrzése és a készletellenőrzés (ÁSZF VII. fejezet 5., 6. pont) a perbeli kár megelőzésére vagy elhárítására nem voltak alkalmasak, mert nem a készpénz, hanem a termékkészlet elszámoltatásának eszközei voltak, ezért nemcsak a utcanév úti töltőállomáson, de a perbeli utcanév1 úti töltőállomáson felvett leltárok becsatolása sem szolgálhatott volna a készpénzhiány korábbi felfedezése lehetőségének, és így a károsulti közrehatásnak a bizonyítására.

- [81] Ugyancsak helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy Ptk. 6:144. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján kármegosztást a kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség felróható megszegése alapoz meg, ezért a jogosult a kármegosztás alól az adott helyzetben általában elvárható magatartás mércéje [Ptk. 1:4. § (1) bekezdése] szerint mentheti ki magát.
- [82] A perben becsatolt okirati bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a felperes az esetleges pénzkezeléssel kapcsolatos visszaélések megelőzése érdekében részletes pénzkezelési szabályzatot alkotott, amelynek betartását az ÁSZF I. fejezet 2. pontjában és ÁSZF VI. fejezet 17. pontjában előírta az I. rendű alperes számára, és amelynek megismerését, betartását és betartatását az ÁSZF I. fejezet 4. pontja szerint az I. rendű alperes a szerződés aláírásával vállalta. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kármegelőzési kötelezettségének ezzel a felperes a töle elvárható módon eleget tett, a konkrét ellenőrzések, a szabályzat rendelkezéseinek munkavállalókkal történő betartatása – az ÁSZF VII.7., 8. pontjaiban rögzített felperesi ellenőrzési jogosultság ellenére - elsősorban a partner feladata volt, nem volt elvárható a felperestől, hogy minden egyes üzemanyagtöltő állomásán - köztük a perbelin - maga ellenőrizze a pénzkezelési szabályzat előírásainak tényleges megvalósulását.
- [83] Helyesen utalt a Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság arra is, hogy a kármegosztásra alapot adó magatartásnak nemcsak felróhatónak, hanem okozatosnak is kell lennie.
- [84] A széftartalom elszállítási bizonylatok adattartamának megváltoztatása önmagában nem oka a kár bekövetkezésének, hiszen e változtatás hatályba léptetése mellett a pénzkezelési szabályzat maradéktalan betartása esetén a kár nem következett volna be, illetve – ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt –, e változtatás nem akadályozta az I. rendű alperest a pénzkezelési szabályzat betartásának ellenőrzésében sem.
- [85] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság is szükségtelennek találta az I. és II. rendű alperesek bizonyítási indítványainak teljesítését.
- [86] Megalapozatlanul hivatkoztak fellebbezésükben az alperesek a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére amiatt, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kártérítési igénye szempontjából csak a széf tartalom elszállítási bizonylatnak tulajdonított döntő jelentőséget. Alaptalanul sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság elutasította azt az alperesi bizonyítási indítványt, hogy a bíróság hívja fel a felperest a 2022. március 30-tól 2024. március 21-ig terjedő időszakra a teljes forgalomra vonatkozó kimutatás becsatolására, amiből azt lehet állapítani, hogy az alperesnek milyen bevétellel kellett elszámolnia, illetve azt az indítványt is, amelyből az állapítható meg, hogy a pénzszállító cég milyen összegeket szállított el a felperes részére.
- [87] Helyesen rögzítette ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság, hogy a pénzkezelési szabályzat 1.1.10.4. pontja értelmében a pénzszállításkor a háttérszámítógépen (Back Office) „széftartalom elszállítás” menüpontban előállított széftartalom elszállítási bizonylat képezte a széftartalom ellenőrzésének alapját. Emellett azonban az összepszerűség bizonyítékaként vette figyelembe a cég2 Kft. által 2024. március 21. napján a zacskó eltérésről felvett jegyzőkönyv tartalmát, valamint (a fellebbezésben az alperesek által alaptalanul hiányolt) a „helység3” üzemanyagtöltő állomás teljes üzemeltetési időszakára vonatkozó forgalmi adatokat, amelyek szerint a lefölozések és a ténylegesen befolyt készpénz különbözete szintén 100.000.500 forint volt, a fölozésekről és a sztornírozásokról készített kimutatást, amelyben dátum és pontos időpont szerint nyomon követhető volt, hogy azokat a 10-es számú töltőállomás-kezelő mikor hajtotta végre, illetve a cég2 Kft. által a „helység3” töltőállomásról a teljes üzemeltetési időszak alatt elszállított készpénzről készített kimutatást is. Ezeknek a felperes által Back Office rendszerből rendelkezésre bocsátott adatoknak a helyességét bírói felhívásra az alperesek a perben nem vitatták (23. jkv. 8. o. 2. bekezdés). A másodfokú

bíróság megítélése szerint ezért az elsőfokú bíróság mindezeket az okirati bizonyítékokat megfelelően értékelte, és ezek alapján okszerű következtetés levonásával állapította meg a kár összegét a tanúl meghallgatásáról felett jegyzőkönyv figyelmen kívül hagyásával is.

- [88] Helyes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy a Ptk. 6:142.§-a szerinti mentesülési feltételeket az alperesek a perben nem bizonyították.
- [89] A Ptk. a szerződésszegéssel okozott károkozásért való felelősséget elszakította a felróhatósági elvtől és nemzetközi példák (CISG 79. cikk, PECL 3:104. cikk, UNIDROIT Alapelvek 7.1.7. cikk) alapulvételével fogalmazta meg a kimentési klauzulát, három feltétel együttes (konjunktív) meglétét kívánva meg (Pécsi Ítéltábla Pf. 20.013/2018/7.). (A Ptk. szabályozásának megfelelően rögzítette az ÁSZF XIII. fejezet 5. pontja, hogy a partner vétkességére tekintet nélkül felel minden fizetőeszközből és értékciikkből eredő hiányért.)
- [90] A kimentéshez elsőként azt kívánja meg a Ptk. a szerződésszegés miatt bekövetkezett kárért való felelősség alóli mentesüléshez, hogy a károkozó körülmény a szerződésszegő fél ellenőrzési körén kívül merüljön fel. Ez az elvárás tulajdonképpen a mentesülés alapfeltétele. Ha az e feltétellel kapcsolatos bizonyítási tehernek a kötelezett nem tesz eleget, (a feltételek konjunktív jellege miatt) a kimentés további feltételeit már nem is kell vizsgálni (BDT2017. 3695.). Ha viszont bizonyítást nyer, hogy a szerződésszegést a szerződésszegő fél ellenőrzési körén kívül eső körülmény okozta, a kimentés másik két feltételét is vizsgálni kell, és a kimentés csak akkor lesz sikeres, ha azok is bizonyítást nyernek.
- [91] A kötelezett ellenőrzési körén kívül eső körülményeket természetesen nem lehet tételesen felsorolni, de bizonyos típusokat ki lehet emelni. Ilyen körülménynek tekinthetők mindenekelőtt a vis maior hagyományos esetei, a természeti katasztrófák, továbbá bizonyos politikai-társadalmi események: mint például háború, forradalom. Idesorolhatók ezenkívül meghatározott állami intézkedések: behozatali-kiviteli tilalmak, devizakorlátozások és hasonlóak. Ebbe a körbe tartoznak a súlyos üzemzavarok, valamint a szerződésszerű teljesítést lehetetlenné tevő radikális piaci változások is. A másik oldalról, a szerződésszegő fél ellenőrzési körén belüli okoknak kell tekinteni a kötelezett üzemi rendjében és a szerződésszerű teljesítéshez vezető folyamat szervezésében, a kötelezett alkalmazottainak magatartásában megnyilvánuló okokat.
- [92] Az „ellenőrzési körön kívül” fordulat a jogalkotói törekvés fényében, helyesen a vis maior tartalmi elemeként értelmezendő. A szerződésszegésért való felelősség alóli kimentés feltételrendszere a fokozott veszéllyel járó tevékenységgel okozott károkért való felelősség kimentési feltételeihez áll közel, és a „belső” vis maior esetében nem teszi lehetővé a felelősség alóli mentesülést. A szerződést szegő fél a kártérítési felelősség alól csak akkor mentesül, ha az elháríthatatlan körülmény az ellenőrzési körén kívül esik. Önmagában az, hogy a szerződést megszegő fél az adott körülményt nem képes befolyásolni, illetve nem képes arra hatást gyakorolni, nem eredményezi azt, hogy a körülményt ellenőrzési körön kívül esőnek kell tekinteni. Ebből következően ellenőrzési körbe eső lehet az olyan „belső” objektív körülmény is, amely a szerződésszegő által nem volt befolyásolható, és amely a gondos ellenőrzéssel sem volt elhárítható.
- [93] Egyértelműen ilyen ellenőrzési körön belüli oknak minősül tehát az alperes munkavállalójának magatartása akkor is, ha helyes lenne az az alperesi fellebbezési hivatkozás, hogy azt az I. rendű alperes nem tudta befolyásolni, illetve megakadályozni.
- [94] Az alapvető mentesülési feltétel hiányában az I. rendű alperes a kártérítési felelősség alól nem mentesülhetett, de helyesen állapította meg ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság azt is, hogy adott esetben a mentesülés további konjunktív feltételei sem álltak fenn.
- [95] A Pp. 373.§ (2) bekezdése értelmében a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás

berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

- [96] A (3) bekezdés szerint a fél akkor terjeszthet elő új bizonyítási indítványt, illetve bocsáthat rendelkezésre további bizonyítási eszközt, ha az a (2) bekezdés szerinti tény bizonyítására, vagy a keresete, ellenkérelme alapjául korábban hivatkozott tény bizonyítására szolgál, feltéve, hogy az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a tudomására vagy keletkezett.
- [97] Az alperesek által bírói felhívásra nem vitatott, a felperes által Back Office rendszerből rendelkezésre bocsátott adatok (23. jkv. 8. o. 2. bekezdés) valótlanosságát nem támasztják alá a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételben előterjesztett új tényállítások, amelyek szerint a Nagykanizsai Járásbíróság előtt tanúl vádlott ellen 3.B.61/2025. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben 2025. szeptember 9. napján megtartott tárgyaláson meghallgatott egyik tanú – a cég3 Magyarország Biztonsági Igazgatóságának képviselője – arról nyilatkozott, hogy a kúton keletkező valamennyi tranzakció, adat egy központi rendszerben is megjelenik, a kiugró készpénzmennyiség adata így a központban is rendelkezésre állt, csak azt a felperes ismeretlen okból nem vizsgálta felül, és erre tekintettel a büntető eljárásban a védelem indítványozta, hogy a bíróság rendeljen ki informatikai szakértőt annak megállapítására, hogy a cég3 könyvelési rendszere és kimutatásai valós adatokat tartalmaznak-e.
- [98] A büntető eljárásban tett az a tanúvallomás, hogy a tanúl meghallgatásáról felvett cég3 jegyzőkönyv készítésekor rögzített kamerafelvétel eltűnt, illetve tanúl vádlott a büntető eljárásban azzal védekezett, hogy a jegyzőkönyv nem az általa elmondottakat tartalmazza, az eljárás alatt őt megfélemlítették, az irodahelyiségből nem engedték ki, elbírálásuk esetén sem eredményezhetnének kedvezőbb ítéletet az I. illetve II. rendű alperesre.
- [99] A Pp. 123. §(1) bekezdése b) pontja szerint, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntetőbíróság vagy közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik, a bíróság az írásbeli ellenkérelem – vagy annak hiányában beszámítás – előterjesztését követően a peres eljárást a büntetőeljárás jogerős vagy végleges befejezéséig, valamint az ügyészség, nyomozó hatóság további jogorvoslattal nem támadható eljárást megszüntető határozatának meghozataláig felfüggesztheti.
- [100] A felperes keresetében a Ptk. 6:142.§-a alapján szerződésszegéssel okozott kár megtérítése címén kérte az I. rendű alperes, és a Ptk. 3:154.§-a alapján a II. rendű alperes marasztalását. Felhívta keresete alapjaként a felperes és az I. rendű alperes közötti partneri üzemeltetési szerződés ÁSZF XIII. fejezet 5. pontjának első bekezdését, amely szerint „Partner vétkességére tekintet nélkül felel minden fizetőeszközből (készpénz, utalvány, stb.) és értékcikkből eredő hiányért”.
- [101] A perben rendelkezésre álló bizonyítékok a fizetőeszközben jelentkező hiányt és annak összegét a perbeli töltőállomáson és időszakban tanúl tanúvallomása nélkül is alátámasztják, erre tekintettel az I. rendű alperes – és mögöttes felelőssége alapján a II. rendű alperes – szerződésszegéssel okozott kárért való felelőssége megállapíthatóságának nem előzetes kérdése, hogy a tanúl ellen folyamatban lévő büntető eljárásban a vádlott meghallgatásáról a cég3 részéről felvett jegyzőkönyv bizonyítékként figyelembe vehető-e vagy sem.
- [102] A felperes a III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze a II. rendű és a III. rendű alperest annak tűrésére, hogy követelését az 1/2-1/2 arányú közös tulajdonukat képező helység4 belterület helyrajzi szám1 hrsz.-ú ingatlanból 13.400.000 forint erejéig kielégíthesse. A perköltség körében a felperes az alpereseket egyetemlegesen kérte perköltség megfizetésére kötelezni, ezen belül az ügyvédi munkadíjat a keresetlevélhez mellékelt megbízási szerződés alapján 6.685.000 forint + Áfa-ban mint az elsőfokú eljárásban érvényesített követelés 7%-a +Áfa-ban és utazási költségtérítésben

számította fel, ami megegyezett az I. és II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett kereset 95.500500 forintos pertárgyértéke után számított 7% + Áfa-val, amire tekintettel a felperes a III. rendű alperessel szemben előterjesztett kereset alapján nem számított fel ügyvédi munkadíjat.

- [103] A Pp. 87. § (1) bekezdése értelmében a 36. §-ban és a 37. § a) pontjában meghatározott pertársak a perköltséget egyetemlegesen térítik meg. A (2) bekezdés alapján az egyéb pertársak a perköltséget a perbeli érdekeltségük arányában, ha azonban a pertársak perbeli érdekeltsége között nincs jelentős eltérés, akkor egyenlő arányban térítik meg.
- [104] Tekintettel arra, hogy az I. és II. rendű alperesekkel szemben előterjesztett kártérítés megfizetésére, illetve a II. és III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett tűrésre kötelezésre irányuló kereseti kérelmek valódi tárgyi keresethalmazatban állnak, a III. rendű alperes az I. és II. rendű alperesnek nem a Pp. 36.§-a szerinti kényszerű pertársa, és nem is a Pp. 37.§ a) pontja szerinti célszerű pertársa, így a III. rendű alperesnek az I. és II. rendű alperesekkel egyetemleges perköltség fizetésére kötelezése a Pp. 87.§ (1) bekezdése alapján téves.
- [105] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján a III. rendű alperes egyetemleges perköltségfizetési kötelezettségét mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [106] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező I. és II. rendű alpereseket, hogy a költségkedvezményükre tekintettel meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdése szerint fizessék meg az államnak.
- [107] A sikeres III. rendű alperesi fellebbezésre tekintettel a vele szemben pervesztes felperes ugyancsak e jogszabályhelyek alapján köteles a személyes költségmentes III. rendű alperes fellebbezésére le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.
- [108] A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta a másodfokú bíróság a peres feleket az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról. Tájékoztatja a feleket arról is, hogy ha az illetéket fizetési kötelezettségnek határidőben nem tesznek eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [109] Az I. és II. rendű alperesek sikertelen fellebbezésük folytán, a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelesek a felperes által a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt megbízási szerződés alapján felszámított, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére a felperes javára.
- [110] A III. rendű alperes sikeres fellebbezésére tekintettel, a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján, a vele szemben pervesztes felperes köteles a III. rendű alperes által a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja és a csatolt megbízási szerződés alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére a III. rendű alperes javára.

Pécs, 2025. október 30.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró